

УКРАЇНА і ПЕРЕМОГА
ЛЮБОВ і ВІРА
ГІДНІСТЬ і ЖИТТЯ.

За це варто боротися. За це можна й загинути.
Але ми переможемо –
щойно зможемо.
Але Бог допоможе
тільки тим, хто бореться й сам.
І одна молитва сьогодні гожа:
Боже, закрій небеса...

4.03.2022

* * *

Колись, нескоро, а може, й скоро, бо час відносний,
ми з тобою зустрінємось, рідна моя, єдина,
десь під яблунею, під вишнею, під черешнею,
і ти розкажеш кожному хрущику, кожній бджілці,
і ти розкажеш кожній квітці й листочку кожному –
до останньої титли, до слізки останньої, вже останньої, –
як утікала із пекла звірячого, розриваючи душу навпіл,
і як Бог її зцілив!

І спита янголятко, сіпнувши за полу:
а звідки це? де це? –
і тільки старенький історик сивий
засвідчить у відповідь:
– Та була колись горе-країна – уже й не згадаю назву,
але вже, слава Богу, її немає, –
і перехреститься.

4.03.2022

* * *

...І оце той випадок, коли білі пальта байдужих
стають червоними! Їх скидають – спасають душу.
Але скаже Господь отаким-ось душкам: – Вертайтеся у тіла.
Це і ваша війна. Бо добром не зупиниш зла.

Бо зі злом неможливо домовитися, стоячи осторонь.
Я не мир вам приніс, а меч. Зупиняйте гостя!
Бо зі злом завжди тільки так: мусиш стати солдатом
Армії Світла і боротися – або, налякавшись, здатись,
тобто зрадити, як Іуда, – а отже стати Каїном.
І тоді буде пізно плакати, молитися й навіть каятись.

І каже Господь: це війна за Мене – зі звіром лютим.
І питає Господь: ви із ким, сторонні? ви ще люди?
Середина немає, бо час такий, бо така пора:
Кожен на боці лише одному – зла чи добра.
І не вийде наполовину:
гляньте – на ваших пальтах і рукавичках
кров убійних без вини, що вашу кличе...

4–5.03.2022

* * *

Річка затоплює береги –
бо розірвало кригу.
Господи, як же течуть сніги, –
наче бояться не встигнути.

Дужче за сонце сльоза пече.
Більше за душу – горя.
Боже, річками кривця тече
дияволу в чорне горло.

Полум'я шириться і росте,
біси у небі виють...
Боже всесильний, спаси хоч дітей,
а ми – прикриємо.

6–7.03.2022